

af lånene var i forslaget sat til 5½ pct., og endelig var den adgang, finansministeren ifølge loven har til at lade lån forblive indestående ved ejerskifter, ikke af helt så vidtgående en karakter i det oprindelige lovforslag.

Ved fremsættelsen gav *landbrugsministeren* i øvrigt følgende motivering for lovforslaget:

„Af de Marshallmidler, der ved den i 1950 og 1952 gennemførte lovgivning blev stillet til rådighed til udlån til bl. a. modernisering og rationalisering af erhvervsvirksomheder inden for landbruget, har der i alt været afsat 91,5 mill. kr. til udlån til staldhygiejneforanstaltninger. Disse midler er nu opbrugt, men det betydelige antal andragender om lån til staldhygiejneforanstaltninger, der stadig indkommer, viser, at der fortsat er et stort behov for disse lån. Det er jo også af den største interesse, at staldene bliver isoleret mod fugt og kulde, hvad der medfører en besparelse i fodermængderne i den animalske produktion og dermed en formindskelse af importen af foderstoffer.“

Ved 1. behandling af lovforslaget, der foretoges sammen med første behandling af forslag til folketingsbeslutning om saneringslån, lån til staldhygiejne m. v. og grundforbedringslån [af Foged m. fl.], (se herom side 579), blev lovforslaget anbefalet af ordførerne for socialdemokratiet, det radikale venstre og kommunisterne, mens ordførerne for venstre og det konservative folkeparti gav udtryk for stærke betænkeligheder med hensyn til en fortsættelse af statens udlån til erhvervslivet, hvilket også retsforbundets ordfører tog afstand fra.

Under udvalgsbehandlingen nåede man inden for udvalget til enighed om en række ændringer, hvoraf de vigtigste gik ud på administrative ændringer af opsigelsesreglerne for Marshalllånene og forhøjelse af den i forslaget foreslåede renteydelse fra 5½ pct. til 6 pct. Herudover foreslog et flertal (S og RV), at der i stedet for de oprindeligt foreslåede 6 mill. kr. årligt skulle kunne udlånes et beløb svarende til, hvad der indgår som renter og afdrag af de Marshalllån, der er tilstået landbruget. Dette kunne venstres medlemmer af udvalget imidlertid ikke gå med til, idet de anså det for at være en fastlæggelse på ubestemt tid af statens udlånsvirksomhed, og de anbefalede i stedet landbrugsministerens oprindelige formulering af § 1. Det konservative folkepartis medlemmer af udvalget kunne hverken tiltræde den foreslåede ændring eller den oprindelige formulering af § 1, idet de var af den opfattelse, at statens udlånsvirksomhed måtte begrænses.

Efter at lovforslaget efter 2. behandling var blevet henvist til fornyet udvalgsbehandling, enedes flertallet (S og RV) med landbrugsministeren om et ændringsforslag, hvorved lovens gyldighed skulle begrænses til finansårene 1957-58, 1958-59 og 1959-60. Venstre